

Alvão das Várzeas, 5 januari 2007

Lieve allemaal,

We wensen jullie een heel gelukkig nieuw jaar. We willen jullie ook bedanken voor de hartverwarmende reacties op onze nieuwsbrieven, niet in de laatste plaats op die van begin november, waarin we verslag deden van de overstroming. De makers van het tv-programma 'Ik vertrek' moeten spijt hebben als haren op hun hoofd, dat ze ons oversloegen bij de voorbereiding van nieuwe afleveringen. Want is dit een soap, of niet? Nu schijnt al wekenlang de zon en staat de rivier zo laag dat het geweld waarmee het water midden oktober naar beneden kwam, onvoorstelbaar lijkt. Het hoogwaterniveau is nog goed te zien aan de maïsstengels en de takkenbossen in de bomen.

We namen na de ramp meteen onze toevlucht tot een van de appartementen. Alleen met oud en nieuw, toen we helemaal volgeboekt waren, verkasten we naar de lounge. Slapen doen we in ons eigen bed, maar omdat de keuken is ontmanteld, koken we in het appartement. Het is een beetje bij jezelf op kamers wonen... De gasten merken er helemaal niets van. Ze maken uitstapjes in de omgeving, skiën op de Torre, golfen in Montebelo en genieten 's avonds van hun open haard, met uitzicht op het verlichte zwembad.

Wij zijn ondertussen op verschillende fronten tegelijk bezig. We vonden in Oliveira do Hospital, de dichtstbijzijnde grotere plaats, een bedrijf dat mooie keukens ontwerpt en we namen een nieuwe aannemer in de arm. Degene die voor de vorige eigenaren werkte, moesten we steeds uit het café plukken. Volgende week gaat de verbouwing van start. Om toekomstig water in huis te voorkomen – met de klimaatverandering in combinatie met het achterstallige rivierenonderhoud weet je het maar nooit – willen we niet alleen de muur langs de rivier herstellen, maar ook sluisdeuren aanbrengen onderaan 'het straatje' waarlangs het water omhoog kwam. Nederlandse kennissen hebben contact met de Universiteit Delft. We hopen op een goed plan van een aanstaande weg- en waterbouwkundige. Daarnaast laten we luiken maken, die we bij hoog water voor de deuren en ramen kunnen schroeven. Verder moeten we onze 'dorpsraad' zover zien te krijgen dat ze de meegesleurde bomen en stenen opruimen die nu de loop van de rivier hinderen. We willen zo weinig mogelijk oponthoud bij onze voorgenomen kwaliteitsslag. De elektricien werkte hard om alle elektra veilig en onweersbestendig te maken. Vrienden hielpen ons de luiken in de appartementen te vervangen door knusse gordijnen. In de lounge zijn leidingen aangelegd ten behoeve van lampen boven de toekomstige leestafel en bij de open haard. En een smid is bezig om de houten, gammele trapleuningen en balustrades bij de appartementen te vervangen door sierlijk smeedwerk. Sinds gisteren hebben we weer een wasmachine en droger.

Al met al leren we in no time de mensen en bedrijven te vinden, die ons van goed advies, degelijk materiaal en concrete hulp kunnen voorzien. Daarbij proberen we laconiek te reageren op de volstrekt onzakelijke Portugese mentaliteit die ons vaak aan het Oostblok doet denken. We prijzen ons gelukkig met degenen die wél op tijd zijn of die bellen als ze te laat, of niet, komen; die een bruikbare offerte sturen; die ons zien als potentiële klanten en ons letterlijk en figuurlijk tegemoet komen; die niet alleen beloven maar ook doen. Soms ontvangen we pas na een jaar een factuur voor verrichte diensten of geleverde goederen. Waar leven deze mensen van? De gemakzucht is verbazingwekkend en de acties vaak ad hoc. We wijten het maar aan de militaire dictatuur die pas in 1974 verdween en putten inspiratie uit het enthousiasme waarmee gasten – onder wie heel veel Portugezen - op onze stek reageren.

O ja, en we richten ons sinds kort met de Spaanse versie van de website ook op ons buurland. De eerste boekingen lopen al binnen. Onze eigen kiwi's, citroenen, mandarijnen en sinaasappels smaken voortreffelijk. Komen we 'er sterker uit', zoals het cliché na een ramp wil? Vast wel. We vinden het hier in ieder geval nog steeds heel prettig toeven.

Zoen van Josephine en Hans